

مفروضات - مسأله در خصوص ترقی

انسان در عالم دیگر

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

مسأله ای در خصوص ترقی انسان در عالم دیگر - مفروضات
- اثر حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه طبع سنه ۱۹۰۸

م

بدانکه شیء موجود در مقامی توقف ننماید یعنی جمیع اشیا متحرکست هر شیء از اشیا یا رو بنو است یا رو بدنو جمیع اشیا یا از عدم بوجود میآید و یا از وجود بعدم میروند مثلاً این گل و سنبلیله یک مدتی از عدم بوجود میآید حال از وجود بعدم میروند این حرکت را حرکت جوهری گویند یعنی طبیعی . از کائنات این حرکت منفک نمیشود چه که از مقتضای ذاتی آنست مثل اینکه از مقتضای ذاتی آتش احراقست پس ثابت شد که حرکت ملازم وجود است یا رو به سمو است یا رو به دنو . پس روح بعد از صعود چون باقیست لابد رو به سمو است یا رو به دنو و در آن عالم عدم سمو عین دنو است ولی از رتبه اش نمیگذرد در رتبه خودش ترقی دارد مثلاً روح حقیقت پطرس هر چه ترقی کند برتبه حقیقت مسیحی نمیرسد در دایره خودش ترقی دارد . چنانچه ملاحظه کنی که این جماد هر قدر ترقی کند در رتبه خود ترقی کند مثلاً نمیتوانید که این بلور را بدرجه ای آری که بصر پیدا کند این مستحیل است ممکن نیست . مثلاً این ماه آسمانی هر چه ترقی کند آفتاب نورانی نشود در رتبه خودش اوج و حضیض

ORIGINAL

AUDIO

دارد حواریین هر چه ترقی میکردند مسیح نمیشدند بلی میشود که زغال الماس شود اما هر دو در رتبه
حجری هستند و اجزاء مترکبه شان یکی است .